

Kort lontje

Het middagdutje is mislukt want ik zit onder de muggenbulten: zeven grote en twee kleintjes. Mijn zelfbeheersing steeg tot Boedhistische hoogten maar spatte uiteindelijk toch uit elkaar: ik krabde me wezenloos, kreeg geen rust maar wel meer jeuk en heb er nu natuurlijk spijt van. Verdorie!

Nou, dan geef ik me maar ook helemaal over aan de verleidingen van mijn lichaam en aan mijn humeur. Ik vind nog een lekker stuk Ben & Jerry's- ijs in mijn diepvries en kies een leuk ijscoupe-glas uit het keukenkastje. Schrokken lepel ik de heerlijke verfrissing naar binnen. Voldaan wil ik daarna het lege glas op het aanrecht terug zetten. Au! Verdomme! Het deurtje van het keukenkastje vergeten te sluiten en nu ben ik een flinke bloeiende bluts op mijn voorhoofd rijker. Ik hou me in en smijt nog nèt niet het ijsglas kapot.

Daar wordt mijn humeur niet beter van en dapper zoek ik dan maar mijn boodschappentas en portemonnee bij elkaar: op naar Appie Happie. Onderweg naar die super moet ik zeven trage rollators met breed waaierende bestuurders omzeilen. Bij nummer acht besluit ik die gewoon een klein duwtje te geven. Een kleintje maar. De arme meneer schrikt zich rot en kan alleen maar een beetje piepen. Voor een kort moment ben ik zeer voldaan.

In de super snel ik met mijn winkelkarretje als een kamikazepiloot door de gangen. Ik weet er feilloos de weg. Boodschappen doe je tegenwoordig niet voor de lol en dat moet daarom snel en efficiënt gebeuren. Vooral uit de buurt blijven van het "gezellige" koffiehokje: er mocht per ongeluk eens iemand een interessant gesprekje willen beginnen over het weer! Ik registreer al rondzwierend wel tien collega-karretjes zonder eigenaar. Ze blokkeren uitdagend de vrije doorgang in het gangpad. Bij het elfde karretje heb ik het helemaal gehad en geef die een enorme zwiep richting toetjes-koeling: jammer, net niet de glazen deuren geraakt.

Uiteindelijk gooi ik mijn spullen op de lopende band. De aardige kassajuffrouw babbelt mij dertien seconden te lang met het sympathieke koppel vóór mij. Er komt inmiddels stoom uit mijn oren en mijn ogen bliksemen zowat door mijn zonnebril heen. Dan ben ik aan de beurt.

Wilt u koopzegels?

Nee.

Spaart u aantrekkelijke airmiles?

NEE!

Leuke Efteling-punten dan?

NEE!!! Schreeuw ik luid en duidelijk, zodat het van de verse maaltijdsalades tot aan de literflessen Spa Groen voor iedereen goed te horen is.

De kassajuffrouw schrikt zich rot, herstelt zich dan en informeert bezorgd: Gut, hebben wij een beetje last van de hitte mevrouw?

Karin 6 juli 2015